

Saxat ur mejl från områdesskyddsgruppen på Naturskyddsensheten vid Örebro länsstyrelse från den 23 november 2017.

Sveaskogs huvudargument är att de "måste" medräkna reservaten i sina egna avsättningar. Dessa får omfatta högst en viss procentandel av innehavet. Naturreservaten ges enligt deras modell förtur och är inte utbytbara, vilket medför att utvecklingsmark, skydds-zoner och arronderingsmark tränger undan motsvarande areal värdekärna av deras redan befintliga egna avsättningar. Detta är huvudskalet till att de inte vill acceptera flera av våra reservatsförslag. Det är värt att notera att även vid försäljning betraktas marken som en frivillig avsättning på det egna innehavet. De går heller inte med på att bara medräkna värdekärnaarealen i ett naturreservat.

Bakgrunden till Sveaskogs argumentation enligt dem själva, är att Naturvårdsverket har bestämt att det ska vara så eller att de kan göra så enligt Naturvårdsverket. De hänvisar till en tidigare överenskommelse. Vi tror att en sådan överenskommelse gjordes vid SNUS-uppgörelsen 2006. Sveaskog accepterade då intrång utan ersättning. Med de förutsättningarna var det rimligt att reservaten kunde ses som egna avsättningar. Frågan är om Naturvårdsverket verkligen har sagt att denna modell alltid ska tillämpas, också i alla senare reservat då Sveaskog får full ersättning för intrång eller vid försäljning. Finns en sådan överenskommelse eller något beslut som ger stöd åt Sveaskogs påståenden? Vi tror inte det. En bieffekt av detta som bör nämnas, är att det kontinuerligt sker en dubbelräkning av skyddad areal. Samma ytor redovisas som skyddade av både Naturvårdsverket och Sveaskog.

Saxat ur mejlsvar från Naturvårdsverkets handläggare daterat den 19 december 2017.

Jag är hyfsat insatt i SNUS-överenskommelsen från 2008. I denna manifesterades att de områden som blev reservat (men kvar i Sveaskogs ägo) utgjorde en del av Sveaskogs naturvårdssatsning om att avsätta 650 000 ha av bolagets produktiva areal för naturvård. Dvs överenskommelsen reglerade inte detta utan konstaterade att det var så.

Mig veterligen har det inte skrivits överenskommelser eller fattats beslut som reglerar vad som ska utgöra Sveaskogs frivilliga avsättningar. Det är i grunden ett internt beslut av Sveaskog och de själva definierar vad som ingår i detta. I förlängningen har de tecknat ekoparksavtal för vissa områden och gått med på NR-bildning utan ersättning för andra. Men det är sekundärt.

Jag anar ett motiv till varför de är skeptiska. Men att just ök:n från 2008 skulle hindra dem att låta fler områden som ingår i deras naturvårdssatsning bli föremål för formellt skydd, det finns det som jag ser det inga belegg för.

Vårt huvudbry är väl närmast att hålla reda på statistiken, eftersom det leder till ett visst överlapp mellan frivilligt och formellt skydd. Reservaten enligt 2008 års SNUS är både frivilligt avsatta och formellt skyddade som NR. Hur de räknar avyttrade arealer (före och efter 2008 års överenskommelse) har jag inte kännedom om.